

[Økonomiministeren]

en undtagelsesklausul. Begge lande har under forhandlingerne ønsket en generel undtagelsesklausul, men det blev altså afvist af de øvrige lande. Det betyder dog ikke, at England og Danmark er i samme situation. I konklusionerne fra topmødet i Rom i oktober 1990 står bl.a. at:

»Med gennemførelsen af den endelige fase af den økonomiske og monetære union vil valutakurserne blive uigenkaldeligt fastlåst. Fællesskabet får sin egen valuta som udtryk for sin identitet og sin enhed.«

Disse konklusioner har Danmark tiltrådt, hvilket Storbritannien ikke har. Vi tiltrådte dem i erkendelse af nødvendigheden af et tættere økonomisk samarbejde i Europa – en erkendelse, som jo også ligger i det danske memorandum. Vore to landes forudsætninger er altså på dette punkt fundamentalt forskellige. Det danske ønske om en særlig undtagelsesklausul har baggrund i den gode demokratiske tradition om at holde folkeafstemninger før vigtige europapolitiske beslutninger.

Lad mig runde af med at understrege, at det også i debatten om den økonomiske og monetære union gælder om at holde fast i det store perspektiv ved udviklingen. Det store perspektiv ved udviklingen af en økonomisk og monetær union er, at vi ved at samordne den økonomiske politik, at vi ved at fjerne valutamarke- dernes spekulationsmuligheder mod de europæiske valutaer, at vi ved at fjerne valutakurs- usikkerheden kan stimulere den økonomiske vækst og dermed udviklingen af nye arbejds- pladser, alt sammen i respekt for miljøet, så- dan som vi har understreget det i det danske memorandum. Også den økonomiske og mo- netære union vil være en drivkraft for et brede- re europæisk samarbejde.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne indlede med at sige de tre mini- stre tak for svaret på partiernes forespørgsel her i dag, og inden jeg går over til at give vores vurdering af forhandlingssituationen inden topmødet, vil jeg gerne – også i anledning af det, udenrigsministeren var inde på i indled- ningen af sit svar her i dag – kvittere for det, synes jeg, gode samarbejde, der har været om formuleringen af den danske politik. Det har

ikke været gnidningsfrit, det har undertiden været svært at få regeringen til at acceptere det balancepunkt, der kunne forene regering og opposition i denne sag, men jeg synes, de tre indlæg, hvis man sammenligner med, hvad der tidligere er blevet sagt, og hvad der er blevet fremført i den offentlige debat, vidner om, at regeringen har bevæget sig ganske langt for at opnå den brede enighed om Europapolitikken. Der er ingen tvivl om, at det er til fordel for Danmark med dets ringe indflydelse og ringe gennemslagskraft. Hvis vi, et land med 5 mil- lioner indbyggere, er splittet, hvis det er snæ- vre flertal, der med skiftende indhold fører en politik igennem, så har det ingen gennemslags- kraft i forhold til vores europæiske partnere. Jeg kan altså konstatere, at vi har nærmet os hinanden undervejs i arbejdet, og det synes jeg er glædeligt. Det er ikke ensbetydende med, at alle problemer er løst – langt fra – der er nok at tage fat på endnu for en dansk forhandlingspo- litik.

Socialdemokratiet ønsker at styrke det euro- pæiske samarbejde. Det gør vi både på det po- litiske og det økonomiske område. Der er brug for fælles handlekraft, når det drejer sig om Østhjælp og støtten til de nye demokratier, og der er brug for fælles politik, når det drejer sig om de gigantiske miljøproblemer.

Hvordan kan vi sikre udviklingen på natu- rens vilkår, hvis ikke det sker i fællesskab med andre lande?

Der er også brug for fælles regler med hen- syn til faglige rettigheder, overholdelse af na- tionale overenskomster og ret til medbestem- melse, især når det indre marked realiseres – risikoen for social dumping kan kun modvir- kes gennem en social dimension i EF-samar- bejdet – og sidst, men ikke mindst er der brug for fælles initiativer mod den store arbejdslø- shed.

I en international økonomi er det desværre ikke muligt for det enkelte land alene at få alle i gang. Der skal fælles initiativer, der skal en fælles politik til.

Danmark har brug for Europa, ligesom vi naturligvis også har noget at bidrage med, når det drejer sig om den fælles europæiske frem- tid.

Danmark skal være med i det europæiske samarbejde, men vi skal ikke harmonisere i forhold til andre landes samfundsindretning.